

1938093898

Außerordentliche Beilage zum Myrischen Blatte

№. 28. vom 18. Juli 1833.

G A S E L E. *)

Ljubljani je bila,
Ljubljani čud' loč,
Ka tebe to memo
Ka četu no bi

Kraja. Dvilsfarah

1.

Pčlem moja je poloda tvojiga imena,
Mojiga ferá gofpoda, tvojiga imena;
V' nji bom med Slovénke brate sladki glaf snéfil
Od sahoda do is-hoda tvojiga imena,
Na pošodi v slatih zberkah flava se bo brala
Od naroda do naroda tvojiga imena;
's nje-svitlôba bo goréla še takrat, ko bôva
Unifran Káronov'ga brôda, tvojiga imena,
Bolj ko Dehe, Korine, Zantie al Lavre 1)
Bilo bi posabiti likôda tvojiga imena.

2.

Ozhi sim vèzhkrat prîshal, ali smém
Ljubiti te; odgôvora ne svem,
Od dalezih glôdafi, draga! me prijazno
Prevétno vîlafi nof, ko memo grem.
Zhe v tebe lo obérnjeni pogledi,
Odnegnefi prézej tvoji obrâs ozhém,
Al zhe dekleta druge ogledujem,
Sakriti jése ni ti mozi ljudem.
Takó al ljubifih me, al me lovdáshifil,
Kakó bi vîtrégl ti, fromák ne vém,

3.

Sháloftna komó nesnána je refúza, de jo ljubim,
V péfmah mojih védna, Laina goveriza, de jo ljubim!

*) Der Stern nach Gedichte, bei denen in der Regel jeder zweite Vers mit dem ersten reimt. Die Druckvertheilung eines solches mehrerer Blätter erfolgt nur als Beilage des Sternes.

1) Den Stern nach Gedichte, Propertius und Petrarca d'ingezigt Gôder *) 1833.

Vé she nóah, ki brúho flíshí sdíhováti me bres spanja.
Vé she svísta sarja, dnevá porodniza; de jo ljubim.
Vé she jutro, vé she polidno ino mrazhni hlad vezlera
Tiho tóshbo mo'jga bled'ga, vel'ga liza, de jo ljubim.
Prebival'ha mo'jga šenam, mîrni je famôtu soano.
Tuđi nepokôja mésta ni noviza, de jo ljubim.
Vé she roshu, ki per poti, kodar draga hodi, rafe,
Vé she, ki nad pojto leta, tiza, de jo ljubim.
Vé she mokri prag njé hîfhe, vsaki kamen bliso njega.
Ino vé, ki memo vodi me ftezita, de jo ljubim.
Vé she vřaka fivar, kar vedit' in kar flíshati od mene
In verjéti nózhe draga mi deviza, de jo ljubim!

4.

Draga! vém kako per tebi me oprávljajo shenice;
Práviyo, v ljubéni moji de nikdar ni blo refúze,
Kak si brújojo jesike, in ti ftejejo na perite
Per káfeti, kar jih nímam, kar sim ljubil jih, devize:
Al pošlúfaj mojo spov'd, in rekla bohi, de sim nedolôzen.
De le fama ti si kriva, zhe je v temu kaj krivize:
Dôkler ne zveté she róshu, fo v zsháfi per naš' vjôl'ze.
Svôznihke, marjet'ze ino druge zshíflama *) zvetize.
Kdor ni flíshal nikdar petu fladkih pešom Filomele,
Rad pošlúhal bo šternáde, flínkove in druge tize.
Al je možh na prvi proštor jo v' shíral'flah pošlúfati,
Môžh ji pervo zsháfi fšasáti, ako v' njih je ni krajize:
Préd dekleta fo imele, al kar ti zvetéfi med njimi,
Vñih lepôt nobéna nima nam dopáfti vezh pravice.
To pomífti, ne samérs, de kar fozne fém sagledal.
Od ozhi fo tudi meni fe usdignile tamize.

5.

Med etrózi fi ígrala, draga! lani — zsháfi hiti!
Létaf she unémáfti ferza po Ljubljáni — zsháfi hiti!
Kôdar hodífi, te mladéshni fšpémíjajo s' ozhimi povfo.
Šateltov trop nam svéde kraj' osháni — zsháfi hiti!
Sđaj je Hanúfal per Kanah premagvávoz tvoji obrâs,
Našhe ferza Rim etřrafhen, ne vřahváni — zsháfi hiti!

Dekliza prevsétna! smilji kak je kratik vsaki zvét,
De je prozih pomlad nar daljšti she v Serpáni — zhaš hiti!
Pevza vbúsiga ušlišti, ki ga ranil tvoj pogléd,
Pred ko štárost bo Mahaon a) njega rani — zhaš hiti!
De Helenina lepóta, tokanj mósh pred Trojo smert,
Ni posabljena, fe pésem fama brani — zhaš hiti!

6.

Al bo kal pognálo léme, kdor ga feje, sam ne vé;
Kdor ladi drevó, al bode sréd'lo veje, sam ne vé;
Se pod strópam neba trudi lét' in dan nomád,
Al pa kóniz léta bóde kaj priréje, sam ne vé;
In kupiz pa sveti hodi, al pa kaj dobižhka bó,
Sa blagó katar gotóve dnarje slúteje, sam ne vé;
In vojshák, ki ga trobénta vabi med kanónov grom,
Kaj plazhilo bo vrozhíne, ran in shéje, sam ne vé;

Vém, de vsaki brav'z drugáži pefni moje súdi.
Edeu hváli in spét drugi vpíje: fej te bódi!
Ta veli mi: poj fonete: uni: poj baláde;
Tretji bi bil bolj prijátel Pindarovu odi,
Bó prijeten morebiti tému glaf gaslíz;
Uni bo pa rékel: kaj sa Vódnikam ne hódi?
Rasujsdánim bódo moje pefni prenedolshue,
Al terzjáke porekó, de jih je vdihnil stódi,
Ješt pa tebi famu, draga' shélel sim dopátti,
Drugih nisum práshal, kaj fe njim po glavi blódi.

7.

a) *Osba des Mithras, ein veräusserter Kest im Trojanischen Kriege.*

